

Vergaderjaar 1983–1984

Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door leden van de Kamer, met de daarop door de Regering
gegeven antwoorden

405 (herdruk)¹

Vragen van het lid **Cornelissen** (C.D.A.) over *wetgeving*, met betrekking tot het te *vondeling* leggen. (Ingezonden 5 december 1983)

1
Heeft de minister kennisgenomen van de berichten over een te vondeling gelegde zuigeling bij een benzinstation te Weesp?

2
Is de minister bereid, in afwachting van een eventuele wetgeving nu wetgeving in voorbereiding is met betrekking tot het te vondeling leggen, voorbereidende maatregelen te nemen waardoor opsporing en vervolging – waartoe de justitiële autoriteiten nu verplicht zijn – voorkomen worden?

3
Kan de minister al nadere mededeling doen hoever hij gevorderd is met de voorbereiding van wetgeving met betrekking tot het te vondeling leggen?

Antwoord

Antwoord van minister **Korthals Altes** (Justitie). (Ontvangen 30 januari 1984)

1
Ja.

2
Naar aanleiding van de onderhavige aangelegenheid heeft de procureur-generaal bij het gerechtshof te Amsterdam mij inlichtingen en advies verschaft. Hierin heeft de hoofdofficier te Amsterdam uiteengezet op grond

van welke overwegingen door de Rijkspolitie nasporingen zijn gedaan naar de identiteit van de te Weesp gevonden baby en diens moeder. Aan zijn uiteenzetting ontleen ik het volgende.

Bij de vraag of nasporingen moeten worden verricht, spelen twee factoren een rol te weten het belang van een kind om te weten wie zijn moeder is en het gegeven dat een moeder het te vondeling gelegde kind niet kan of wil grootbrengen. Afweging van deze factoren leidt tot het standpunt dat niet onder alle omstandigheden van opsporing wordt afgezien, maar dat die opsporing ook niet rigoureuus ten koste van alles wordt doorgezet.

In de onderhavige zaak trof de politie in de tas waarin de baby werd gevonden, een foto van een jongetje, samen met een hond, aan. Voorts was de baby gewikkeld in een deken waarop initialen waren geborduurd. Deze omstandigheden rechtvaardigden het vermoeden, dat de moeder wel gevonden wilde worden en hulp vroeg. Er is voortvarend te werk gegaan met het opsporen van de moeder ten einde te voorkomen dat de burgemeester op grond van het bepaalde in artikel 18, lid 2, juncto 17, lid 2, BW aangifte van de geboorte van de vondeling zou moeten doen. De moeder, die inderdaad na korte tijd is gevonden, heeft intussen aangifte van de geboorte van haar kind gedaan. Voor eventuele hulpverlening aan de moeder is een beroep gedaan op het FIOM te Bussum en een maatschappelijk werkster, verbonden aan het Academisch Medisch Centrum te Amsterdam.

Het ligt niet in het voornemen van de hoofdofficier van justitie een strafvervolgning in te stellen.

Met het boven weergegeven beleid van de hoofdofficier van justitie en de daaraan ten grondslag liggende overwegingen kan ik mij verenigen, aangezien ik niet over aanwijzingen beschik dat door het openbaar ministerie in de – uiterst zelden voorkomende – gevallen van te vondeling leggen anders zal worden gehandeld dan in het onderhavige geval is geschied, zie ik geen aanleiding tot het treffen van maatregelen als in deze vraag bedoeld.

3
Zoals ik in de nota naar aanleiding van het verslag bij de begroting van mijn departement aangaf (18 100, hfdst. VI, nr. 35, blz. 14, antwoord 54), zal ik mijn standpunt met betrekking tot wetsvoorstel 16 104 dit voorjaar aan de Tweede Kamer mededelen.

¹ I.v.m. een verbetering in de tekst van het antwoord.

